
Domingo Matheu

Autor:

Data de publicació: 02-04-2019

Domingo Bartolomé Francisco Matheu (4 d'agost de 1765, a Mataró, Espanya - 28 de març de 1831, a Buenos Aires, Argentina) va ser un home de negocis argentí i polític espanyol. Va ser membre de la Primera Junta , primer govern nacional de l'Argentina moderna, i el segon president al final de la Junta Gran, d'agost a setembre de 1811.

Domingo Matheu

Retrat de Domingo Matheu

Membre del Comitè de la Primera Junta i de la Junta Grande

Actiu al càrrec

25 de maig de 1810 - 23 de setembre de 1811

A càrrec de Manuel Alberti , Miguel de Azcuénaga , Manuel Belgrano , Juan José Castelli , Juan Larrea

2n president de la Junta Grande

Actiu al càrrec

26 d'agost de 1811 [1] [2] - 23 de setembre de 1811

Precedit per

Cornelio Saavedra

Succeït per

Detalls personals

Nascut

Domingo Bartolomé Francisco Matheu

4 d'agost de 1765
Mataró , Espanya

Mort
28 de març de 1831 (65 anys)
Buenos Aires , Províncies Unides del Riu de la Plata

Enterrat
Cementiri de la Recoleta

Nacionalitat
Argentí

Partit polític
Patriot

Signatura

Servei militar

Aliança
Virregat del Riu de la Plata

Rang
Tinent coronel

Batalles / guerres
Invasions britàniques al Riu de la Plata

Contents

Biografia

Domingo Bartolomé Francisco Matheu va néixer el 4 d'agost de 1765 a Mataró . Els seus pares eren Juan Pablo José Benito Matheu Ros i Antonia Xicola. Va estudiar a l'escola "Pías" de Mataró i després va estudiar matemàtiques i

navals. Es va convertir en pilot i va visitar altres territoris espanyols com La Habana , Filipines i les Illes Canàries . Es va traslladar a Buenos Aires el 1791 i es va oposar a les regulacions comercials de l'època. Va buscar el suport econòmic i polític entre la societat local. [3]

Matheu es va unir al regiment dels Miñones durant les invasions britàniques al Riu de la Plata . Va ser nomenat tinent de la segona empresa, sota el comandament de Juan Larrea . El 19 d'agost de 1806, pocs dies després de l'alliberament de Buenos Aires del domini britànic, Matheu, Larrea i altres veïns van sol·licitar autorització per crear una nova unitat militar, "Urbanos Voluntarios de Cataluña". El virrei Santiago de Liniers ho va aprovar el 26 de setembre. Larrea es va emmalaltir, Matheu va dirigir aquesta unitat durant el segon atac britànic el 1807. Es va retirar dels combats de Miserere i va lliurar una guerra urbana als edificis de la ciutat. Va ser adjudicat per una ordre real el gener de 1809 pel seu paper en la defensa de Buenos Aires. [4]

La Guerra de la península a Espanya, juntament amb la captura del rei Ferran VII i la caiguda de la Junta de Sevilla , van augmentar les disputes polítiques a Buenos Aires que van provocar la revolució de maig . Diversos criolls van pensar que el virrei Baltasar Hidalgo de Cisneros , nomenat per la Junta caiguda, no tenia legitimitat i demanava un cabildo obert per parlar-ne. Azcuénaga va assistir-hi, i va votar a favor de la creació d'una Junta amb diputats de totes les províncies, amb el govern de Cabildo en l'interregne. No obstant això, la majoria va coincidir amb la creació d'una junta, però amb una altra junta de persones procedents de Buenos Aires mentre intervingué. El virrei va intentar romandre al govern com a president de la Junta, que va ser resistida pels criolls. Les raons de la inclusió de Matheu a la Junta no estan clares, igual que amb tots els seus membres. Una teoria general acceptada considera que és un equilibri entre els Carlotistes , els Alzaguists , els militars i el clero. [5] [6]

La revolució de maig va iniciar la guerra d'independència argentina , que es va complicar per la manca d'armes al país. Sense recursos suficients per comprar-los, la Primera Junta va establir armeries. El primer director, Juan Taragona, va ser substituït aviat per Matheu. Treballant amb armers alemanys com Juan Frye i Fernando Lamping, va dirigir la creació de diversos mosquetons i algunes peces d'artilleria. L'armeria de Buenos Aires, situada al lloc del modern Palau de Justícia , comptava amb només 90 empleats, incloent set esclaus i set nadius. Tenien coneixements tècnics limitats, però van aconseguir construir i reparar gairebé tres-cents mosquetons i un centenar de carabines. Matheu va donar suport financer a l'armeria amb la seva pròpia riquesa. Eduard Holmberg va ser nomenat director el 1813, en substitució de Matheu, però Matheu va seguir treballant per a l'armeria de totes maneres. Va supervisar també l'armaire de la província de Tucumán . Va dirigir més tard la fabricació d'uniformes militars. [7]

Després de la sortida de Cisneros després de la Revolució de Maig, va ser designat vocal de la Primera Junta . La Primera Junta es va convertir posteriorment en la Junta Gran , i Matheu va ser designat president quan Cornelio Saavedra ho va deixar per unir-se a les batalles al nord. Matheu i Larrea van recolzar el govern nacional amb els diners que obtenien del comerç.

Es va retirar de la vida política el 1817, quedant-se just en activitats comercials fins a la seva mort el 1831.

heretada

Domingo Matheu va liderar la primera armeria d'Argentina. El general Manuel Nicolás Savio va organitzar la construcció d'un arsenal a Rosario, Santa Fe , amb el nom de Matheu. La pedra angular es va col·locar el 3 d'octubre de 1942 i va funcionar durant moltes dècades. El lloc va ser utilitzat com a centre de detenció durant la guerra bruta als anys setanta.

Referències

- ^ "Biografia de Cornelio Saavedra" .
- ^ "Cornelio Saavedra (1759-1829)" .
- ^ National ..., pp. 303-304
- ^ Nacional ..., pàg. 304
- ^ Luna, pàg. 39
- ^ Scenna, pàgines 43-47

bibliogràfica

Luna, Félix (2003). La independència argentina i americana (en espanyol). Buenos Aires: Planeta. ISBN 950-49-1110-2 .

Acadèmia Nacional d'Història d'Argentina (2010). Revolución en el Plata (en castellà). Buenos Aires: Emece. ISBN 978-950-04-3258-0 .

Scenna, Miguel Ángel (2009). Mariano Moreno . Buenos Aires: H. Garetto Editor. ISBN 978-987-1494-05-4 .

Enllaços externs

Wikimedia Commons té mitjans relacionats amb Domingo Matheu .

Biografia del Ministeri d'Educació
Biografia